

Sygn. akt II Ca 1104/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2015 r. w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. S. W., (...) spółka komandytowa z siedzibą w S.

przeciwko M. D.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 14 kwietnia 2015 r., sygn. akt III C 1657/14

1. oddala apelację;

2. przyznaje radcy prawnemu M. I. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 73 (siedemdziesięciu trzech) złotych i 80 (osiemdziesięciu) groszy, w tym podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej M. D. z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt II Ca 1104/15

Uzasadnienie wyroku z dnia 14 września 2015 r.:

Wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie: zasądził od pozwanej M. D. na rzecz powoda A. S. W., (...) spółki komandytowej z siedzibą w S. kwotę 690 zł wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych, lecz nie wyższymi niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, liczonymi w stosunku rocznym od dnia 20 czerwca 2013 r. (punkt I.); oddalił powództwo w pozostałym zakresie (punkt II.); zasądził od powoda A. S. W., (...) spółki komandytowej z siedzibą w S. na rzecz pozwanej M. D. kwotę 95,70 zł, w tym 23 % podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu (punkt III.); przyznał radcy prawnemu M. I. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 125,70 zł, w tym 23 % podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana, zaskarżając go w części dotyczącej nierozłożenia na raty zasądzonego świadczenia.

Pozwana orzeczeniu temu zarzuciła:

1) naruszenie norm prawa procesowego, które miało wpływ na wynik sprawy to jest:

-art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie sprzecznych istotnych ustaleń z treścią zebranego materiału dowodowego w sprawie oraz nieodpowiadającą zasadom doświadczenia życiowego i zasadom logicznego rozumowania ocenę materiału

dowodowego w wyniku czego Sąd I instancji błędnie przyjął, że w sprawie pozwana nie udowodniła, szczególnie uzasadnionych okoliczności uprawniających ją do rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty w sytuacji gdy udokumentowała ona zarówno swoje problemy zdrowotne jak i finansowe na etapie wszczęcia postępowanie, a następnie na poszczególnych etapach sprawy podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w tym stan swojego zdrowia;

-art. 320 k.p.c. poprzez nierozłożenie zasądzonego świadczenia na raty w sytuacji gdy w niniejszej sprawie wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek przemawiający za rozłożeniem świadczenia na raty z uwagi na fakt, że pozwana znajduje się w ciężkiej sytuacji majątkowej oraz zdrowotnej a jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia jest bardzo utrudnione i naraża ją oraz jej bliskich na niepowetowaną szkodę;

2) naruszenie norm prawa materialnego to jest art. 5 k.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji gdy zasady współzycia społecznego przemawiają za rozłożeniem na raty zasądzonego świadczenia w sytuacji gdy jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia narazi ją na niepowetowaną szkodę.

Pozwana wniosła o przeprowadzenie dowodu wymienionych dokumentów, których potrzeba powołania wynika później: zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia; informacja o sytuacji materialnej i zdrowotnej pozwanej; dochody z tytułu emerytury pozwanej oraz jej męża; zestawienie miesięcznych wydatków; dowód wpłaty na rzecz pożyczki N.; dowód wpłaty na rzecz pożyczki (...) - (...); opłata za telefon (...) S.A.; opłata za ubezpieczenie (...); opłata za ubezpieczenie (...); dowód wpłaty na rzecz (...) sp. z o.o.; dowód wpłaty na rzecz (...) sp. z o.o.; dowód wpłaty na rzecz (...) S.A.; opłata na rzecz wspólnoty mieszkaniowej; dowód wpłaty na rzecz pożyczki (...) S.A.; dowód wpłaty na rzecz (...); dowód wpłaty na rzecz (...); dowód wpłaty na rzecz (...); opłata za doładowanie konta w sieci (...); opłata za doładowanie konta w sieci (...); rachunek za zakup obuwia; dowód zapłaty rachunku za gaz; dowód dokonania opłaty abonamentowej na rzecz (...) S.A.; rachunek w aptece (...). (...) sp. z o.o.; rachunek w aptece (...) sp. z o.o.; faktura VAT (...) apteka (...) sp. z o.o.; faktura VAT (...) apteka (...) sp. z o.o.; faktura VAT nr (...) apteka (...) sp. z o.o.; bb. faktura VAT nr (...) apteka (...) sp. z o.o.; - na okoliczność: ciężkiej sytuacji majątkowej pozwanej; wysokości jej miesięcznych dochodów z tytułu emerytury; wysokości miesięcznych kosztów życia pozwanej z wyszczególnieniem kosztów ponoszonych na lekarstwa; stałego pogorszenia się stanu zdrowia pozwanej; braku wystarczających środków do jednorazowego spełnienia zasądzonego świadczenia. Ponadto pozwana wniosła o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony ograniczonego do przesłuchania jej na okoliczności wskazane powyżej, a których potrzeba powołania wynika później.

Skarżąca wniosła o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez rozłożenie zasądzonego w kwocie 690 zł świadczenia na trzy miesięczne raty: a) kwota 200,00 zł płatna do dziesiątego dnia miesiąca lipca 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami naliczonymi do dnia wyroku Sądu Rejonowego; b) kwota 200,00 zł płatna do dziesiątego dnia miesiąca sierpnia 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami naliczonymi do dnia wyroku Sądu Rejonowego; c) kwota 290,00 zł płatna do dziesiątego dnia miesiąca września 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami naliczonymi do dnia wyroku Sądu Rejonowego. Ponadto wniosła o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego drugiej instancji według norm prawem przepisanych. Pełnomocnik pozwanej oświadczył, że koszty te nie zostały pokryte w całości ani w części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej nie była zasadna, gdyż Sąd Rejonowy nie naruszył wskazanych przez pozwaną przepisów prawa materialnego i procesowego.

Po pierwsze, słusznie Sąd I instancji wskazał, iż w sprawie nie zaistniały wskazane w treści art. 320 k.p.c. szczególnie uzasadnione wypadki, a więc takie gdy ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (por. A. Jakubecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366, red. H. Dolecki, T. Wiśniewski, LEX 2013 - oraz powołane tam źródła).

Wysokość zasądzzonego świadczenia głównego to kwota 690 zł. Kwota ta udzielona pozwanej jako pożyczka miała zostać spłacona jednorazowo w dniu 19 czerwca 2013 r. W ocenie Sądu Okręgowego przy deklarowanych przez pozwaną dochodach jej rodziny (ponad 2000 zł netto) miała ona możliwości w okresie od dnia wymagalności kwoty pożyczki do dnia wyrokowania przez Sąd Rejonowy dokonać jej spłaty. Wskazane przez pozwaną dochody i wydatki nie pozwalają na sformułowanie tezy, iż nie była by w stanie uiścić kwoty pożyczki uiszczając co miesiąc np. kwoty po 30 - 40 zł.

Dodatkowo wskazać należy odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 5 k.c., iż w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r. w sprawie V CSK 20/06 wyjaśniono, iż: „w orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje stanowisko, że art. 320 k.p.c., mimo swojej lokaty, jest przede wszystkim normą z zakresu prawa materialnego (por. wyrok z dnia 9 sierpnia 2005 r. 2005 r., nr IV CK 82/05, niepubl.) oraz że przepis ten, w zakresie objętym jego hipotezą) i wyłącza stosowanie art. 5 k.c. (wyrok z dnia 22 listopada 1994 r., II CRN 127/94, LEX nr 82293).”

Po wtóre, nie sposób nie dostrzec, iż w chwili rozpoznawania apelacji upłynęły terminy płatności wskazanych wnioskami apelacyjnymi rat: 10 lipiec 2015 r., 10 sierpień 2015 r. i 10 wrzesień 2015 r. Dodać przy tym należy, iż pozwana w sposób nieuprawniony dążyła do pozbawienia powoda odsetek za okres od dnia 20 czerwca 2013 r. do dnia wyrokowania, gdyż efektem rozłożenia na raty zasądzzonego wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2015 r. świadczenia mogło by być jedynie pozbawienie powoda odsetek za okres od wyrokowania do wyznaczonego terminu płatności poszczególnej raty. Jak bowiem wskazał w uchwale z dnia 22 września 1970 r. w sprawie o sygn. akt III PZP 11/70 Sąd Najwyższy rozkładając z mocy art. 320 k.p.c. zasądzone świadczenia pieniężne na raty, sąd nie może - na podstawie tego przepisu - odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie; rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat.

Mając powyższe motywy na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c. oddalono apelację pozwanej, zaś stosownie do treści § 15 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu przyznano jej pełnomocnikowi ustanowionemu z urzędu wynagrodzenie w kwocie 73,80 zł.